

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

II. Canonizatio S. Paschalis Baylon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

† Ego Joannes Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis de Gassen.

† Ego P. M. Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis Petrucius.

† Ego Joseph Saens Tit. S. Balbina Presbyter Cardinalis de Aguirre.

† Ego Leander Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Coloredus M. Penitentiaris.

† Ego F. Tit. SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Carafa.

† Ego Bandinus Tit. S. Thomae in Parione Presbyter Cardinalis Panciaticus.

† Ego F. Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis de Abba.

† Ego Tuffanus Tituli Sanctae Agnetis extra Mœnia Presbyter Cardinalis de Janfon de Fourbin.

† Ego Joannes Baptista Tit. S. Laurentii in Pane, & Perna Presbyter Cardinalis Rubinus.

† Ego Joannes Baptista Tit. S. Bernardi Presbyter Card. Costagutus.

† Ego Flavius SS. Cosmae, & Damiani Diaconus Cardinalis Astallius.

† Ego Petrus Tituli S. Laurentii in Damaso Cardinalis Diaconus Ottobonus S. R. E. Vice-Cancellarius.

† Ego Carolus S. Mariae in Cosmedin Diaconus Card. Bichius.

† Ego Aloysius S. Mariae in Porticu Diaconus Cardinalis Homodens.

† Ego Joannes Franciscus S. Adriani Diaconus Card. Albanus.

† Ego Franciscus S. Angeli in Foro piscium Cardinalis Barberinus.

† Ego Laurentius S. M. in Aquiro Diaconus Cardinalis de Alveris.

II.

Promulgatur Canonizatio S. Paschalis Baylon Ord. Minor. Discalceatorum, una cum Indulgentia in ejus Festo.

Beatus declaratus fuit a Paulo V. die 29. Octobris 1618. Sanctus vero ab Alex. VIII. die 16. Octobris 1690. P. 1. Alias Canonizationes vide in Constitutione precedenti, & Clem. XI. Constit. ed. 1712. Maji 21. P. 12.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 15. Julii 1691. An. 1.

Exordium.

Ationi congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ Romani Pontificis provida deliberatione, ac Venerabilium Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, tunc in Romana Curia commorantium, unanimi consilio decreta, definita, & statuta fuerunt, licet ipsius superveniente obitu Literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

Hic S. ab Alex. VIII. optimis de

§. 1. Dudum siquidem fel. recor. Alexander Papa VIII. Prædecessor noster, pia secum medi-

tatione considerans, quod Unigenitus Dei Filius splendor gloriæ, & figura substantiæ Patris qui pro lapsi medela hominis in utero Virginis caro factus, semetipsum exinanivit, obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis, ut genus humanum tam ineffabili excitatum exemplo per humilitatis semitas secum ad æternæ gloriæ exaltaret confortium, haud raro infirma, ignobilia, & contemptibilia Mundi eligit, ut fortia quæque confundat, & non gloriatur omnis caro in conspectu ejus, ac propterea paupertatem divitiis, ignobilitatem nobilitati, & simplicis animi demissionem elationi cogitantium sublimia præponens, sapientiam, & gloriam hujus sæculi, ejusque Principum despicit, humili spiritu, & sincero cordis delectatus affectu. Inter alios autem ex hujusmodi conditione selectos, quibus Ecclesiam suam, quam humilitate vult crescere, fecundavit, antea sæculo præstantissimum exaltatæ humilitatis exemplar erexit in suo fidei Servo Paschale Baylon Laico, seu Converso expresse professo Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ Discalceatorum nuncupatorum quem humilibus genere, & loco natum, custodiendisque ovibus additum, sustulit de gregibus Ovium, & de post fortantes accepit, implevitque Spiritu Sapientiæ, & intellectus, ut quem fuscilarat de terra inopem, collocaret in Cælo cum Principibus Populi sui. Quibus de rebus certior factus idem Alexander Prædecessor ex processibus diligenti inquisitione confectis & sedula discussione examinatis, ex quibus de illius vitæ Sanctitate, & miraculis ad ejus intercessionem paratis evidenter constare percipit, Beatum Virum Sanctorum albo solemniter adscriptis, animo ex tunc revolvens hujusmodi vitæ, miraculorum, & actuum summam Catholicæ Ecclesiæ notam facere, quod cum ipse, morte prævenit, non expleverit, Nos qui Divina disponente Clementia in ejus locum successimus, hujusmodi seriem ex memoratis processibus breviter desumptam, in hunc, qui sequitur, modum, ad perpetuam rei memoriam duximus enarrandam.

§. 2. Anno a partu Virginis 1540. Sacro recurrente Festo Pentecostes, natus est Dei Servus in Oppido Turris Formosæ Diocesis Seguntinæ in Regno Aragoniæ, ex Catholicis, sed pauperibus Parentibus, ablatusque fuit aqua Baptismatis, & procedente tempore Sac. Christmate.

§. 3. A teneris annis insigne futuræ Sanctitatis specimen dedit, dum adhuc puer quascumque mundi illecebras, & innoxios etiam ejus ætatis, & conditionis ludos, & exercitationes aspernabatur. Abiens post vestigia gregum, quorum custodia paterne illum inopia destinaverat, sedulo fatagebat, ne illæ alienis agris, vel pascuis damnum aliquod inferrent. Virtutum cultor eximius orationi, abstinentiæ, pudicitia, & silentio deditus, a juramentis, mendaciis, detractionibus, ac vanis, & otiosis verbis penitus abstinere, ac socios ad odium peccati, Dei que Religionem, & amorem, ac in Deiparam pietatem qua verbo, qua exemplo suaviter excitabat, adeo ut omnes tantæ innocentia, & singularium virtutum admirationes jam tum præviderent, magnos hujus Servi Dei futuros in Sanctitate progressus, quem in ætate puerili adeo innocentem vitam agere dignoscabant.

§. 4. Simplex, rectus, & timens Deum ætate simul, & virtutibus crescebat Paschalis humilitate, charitate, modestia, morumque suavitate, sic eorum, qui ipsum noverant, conciliabat affectus, ut sancta monita, & consilia libenter excipientes, & ipsam diligenter, ac in ejusdem conversatione magnopere delectarentur. Id quod præsertim accidit prædiviti cuidam ejus hero, qui prole carens, eundem adoptare, & suorum bonorum hæredem designaverat instituire, sed gnarus Paschalis, quod quicum-

causis SS. albo adscriptus fuit.

Vita d. S. hic primo describitur a Pontifice.

Ejus Nativitas.

Pueritia.

Adolescentia.

que

que Spiritu Dei aguntur, si sunt Filii Dei, accipientes Spiritum adoptionis, in quo clamant Abba Pater, adoptivam heri filiationem, ac hereditatem despexit, sperans tum se beatus fore Filium, & heredem Dei, cohæredemque Christi, cum paupertate, humilitate, siveque corporis mortificatione Christo ipsi compateretur.

Ingrreditur
Religionem.

§. 5. Ardore itaque Religiosi Instituti, quod paupertate, & observantia præfaret, ab ineunte ætate succensus circa annum salutis 1564. voti compos efficitur, ex pastore ovium in gregem Domini adscitus sub Regula S. Francisci Strictioris Observantia in Provincia Sancti Joannis Baptistæ Regni Valentia, ubi summo fervore, & gaudio, habitu Minorum Discalceatorum suscepto, riteque emissa Regulari Professione iis cumulat virtutibus statim apparuit, & disciplina Religionis instructus in illis ita profecit, ut tamquam lucerna ardens iis, qui in Domo Dei, & Religio consortio vivebant, præfulgeret.

Humilitas.

§. 6. Sancti Institutoris sui exemplo pauper, & humilis, volens excelsam fabricam virtutum construere, de fundamento prius cogitavit humilitatis, qua in abjectissimis Conventus Officiis sese libenter exercuit, & si quando ab illis propter vitæ sanctitatem, vel ætatem jussu Superiorum retrahebatur, supplices, humilesque preces non intermittebat, donec eorundem exercitio simul cum aliis Laicis, & juvenibus Fratribus restitueretur. Sui contemptor eximius quidquam in propriam laudem, neque audire voluit, neque retulit. In loquela, incessu, vultu, oculis, omnique actionum genere profundam ostendebat humilitatem, quin de se ipso adeo demisse, & vilissime sentiebat, ut cum præclaræ vir Sanctitatis haberetur, ipse tamen nullis se præditum meritis, magnum peccatorem reputaret, & affirmaret. Rogatus ut manus imponeret super ægros, pristinae se valitudini per ejus merita restitendos fore sperantes, summa animi demissione se comiter excusabat, donec vel obedientia præcepto compulsus, vel postulantium precibus motus, eos signo Crucis aliquando obsignaret, frequentius vero suaderet iisdem, ut sua se manu signarent, quo reddi corporis sanitatem, & robur in Crucis virtute perciperent.

Paupertas.

§. 7. Paupertatis non in sæculo solum, sed etiam in Religione amantissimus, ejusdem S. Institutoris imitator egregius, unica tantum induebatur tunica, eaque aspera, angusta, abjectissima, multisque frustis refeeta, ratuque supervacaneum esse munditiam in cilicio quætere, eadem femoralia destructa prorsus, & lacera, ac quibus poterat fragmentis resarcta, ad decem, & octo annos pertulit.

Asperitas,
& Castitas.

§. 8. Nec carnis mortificationem in sola, & extrinseca indumenti asperitate continuit, sed eandem ne unquam noxie moliretur in spiritum, continua maceravit inedia, & perenni afflictatione subtegit. Parcissimo ejus cibo frequens succedebat in pane, & aqua jejuniis, & quotidiano ejus victui necessaria rigide subtrahens, alendo servabat pauperi. Plerumque vino abstinens, nigriora, & duriora panis fragmenta, ac deteriora, & ab aliis Fratribus derelicta edulia, quando poterat sibi deligebat. Nudam humum, aut rudes tabulas pellibus superimpositis aliquando stratus pro lecto habebat, frustumque ligneum, vel saxum pro pulvini, ibique jacens, vel parieti innixus brevissimum carpebat somnum, reliqua nocte orationi data. Nudis incedebat pedibus, etiam longum, vel arduum iter agens. Duris flagellationibus, variis, & asperis ciliciis, ferreaque catena, bis, terque circumducta corpus dilanians, illud in adeo districtam servitutem redegit, ut in eo spiritus pacifice dominaretur, nihilque vel minimum tum in sæculo, tum in Claustro usus fuerit peragere, vel dicere, quod ipsius castitatem unquam offenderet, vel adumbraret.

§. 9. Religiosis paupertatis, & castitatis virtutibus indivisibilem earum comitem obedientiam adjunxit, quam ita exacte, ita studiose colendam suscepit, ut totus a Superiorum nutibus pendens, ne quid minimum unquam petens, vel desiderans, omnia licet dura, & ardua ab illis mandata, reverenti semper gaudio suscepit, & alacri promptitudine impleverit, præsertim vero religiosæ obedientia, cujus studio exardebat, simul ac Catholica Fidei, cujus zelo flagrabat, insigne præbuit experimentum, cum a Superioribus jussus longum, & asperum iter per terras plerumque hæresis labe sædatus peragere, jussa capessere cunctatus non est, eaque hilaritate, qua injunctam emensus est iter contumelias probra, minas, & lapidationes ab hæreticis Catholica Religioni, præsertim Regularium Ordini apprine infensus, patienter, & fortiter pertulit, illorumque impie de fide sententiam audaciam retundens publice, & palam Catholicam doctrinam, & Fidem professus est, a quibus persecutionibus, & angustiis licet Dei misericordia tandem evaserit, defuit tamen ei potius martyrium, quam ipse martyrio.

Obedientia, & Zelus
Catholicæ
Fidei.

§. 10. Nullam pene diu nocteque labi sinebat horam, qua non esset in preces effusus, seu mente elevatus in Deum. Quidquid temporis sibi ex obedientia præscripto muneribus, proximorum salutem, brevique somni tormento potius, quam quieti supererat, totum id orationi, & contemplationi ubique impendebat, & Dei præsentiam, in ipsis exterioribus actibus non oblitus, jugi cum attentione, & interna oratione venerabatur. Pervigil semper nocte intempesta, nocturnis horis aderat, & quamvis perpetuis laboribus, atque afflictationibus fatigatus, & pene fractus, non nisi post auroram revertebatur in cellulam, toto eo tempore in Choro, vel Ecclesia inter medicandi delicias traducto.

Orationes.

§. 11. Zelator animarum quas alloquebatur ad compunctionem, & expiationem peccatorum, Deique, & virtutum amorem mira disponebat dulcedine, Doctrinam Christianam docebat ignaros, Religiosos ad perfectionem suavi excitabat eloquio, corda antiquis odiis ad vindictam accensa, & aliorum, pietate, vel auctoritate præstantium suasionibus inflexibilia, paucis verbis sedabat, & venia intercessionem ad pacem, & meliorem frugem revocabat.

Cura de
aliena salute.

§. 12. Hinc Altissimus, qui sapientiam præbet diligentibus se, justo huic, quem deducebat per vias rectas, absconditos sapientibus, & prudentibus hujus sæculi sapientia, & scientia suæ thesauros cælitus revelavit. Homo enim literarum plane rudis, nulloque mortalium magistro eruditus, adeo excelso scientia dono meruit illustrari, ut altissima Catholica Fidei mysteria de Trinitate, Incarnatione, Prædestinatione, Gloria cælesti, Sanctissimo Eucharistia Sacramento, & alia hujusmodi, necnon difficillimos Sacrae Scripturae sensus, etiam disputando, cælesti sublimitate tractaret, parique dilucidatione explicaret arduas quaestiones a doctissimis etiam Theologis propositas, quos tamen non tenebat admiratio, quoquomodo Literas sciret cum non didicisset, quia in eo insula divinitus scientia donum ad evidentiam dignoscebant.

Scientia insula.

§. 13. Prophetico etiam spiritu afflatus nonnulla futura, & præsertim ægrotis integram valetudinem, sanis infirmitatem, sibi, & aliis mortem prædixit.

Prophetia.

§. 14. Traducto itaque, & consummato Sanctæ Vitæ curriculo per arduas penitentia, & aliarum virtutum semitas, quibus per Dei gratiam Regno Cælorum vim inferre, illudque violentus rapere studebat, post gloriosa Mundi hujus certamina Sacramentis Ecclesie rite, sancteque munitus, die 17. Maji anni 1592, qua prædixerat hora, in Conventu Oppidi Villæ Regalis Dertusen. Diocesis in Regno Valentia beato sine quievit, quique ab infantia spiritu sem-

Obitus.

Exequiz cum
miraculo.

per vixit, spiritu, & ambulavit, ac desideria carnis non perfecit, eodem illapsum olim super Apostolis Spiritus Sancti recurrente die, quo natus fuerat in terris, meruit æternum triumphaturus renasci & in Cælis.

§. 15. Statim ac Beati Viri obitum fama divulgavit, ad illius venerationem mira undique populorum multitudo conflavit, quæ antiquam Sanctitatis opinionem, eo vivente excitatam, etiam in ejus cadavere confirmari mirata fuit, dum istud licet exanime, quo fervidus, quem in vita habuerat erga Eucharistiæ Sacramentum demonstraretur affectus, visum est in illius elevatione oculos aperire, mox & in depositione occludere, quod pariter in elevatione, & depositione Calicis renovavit.

Tumores &
ulcera sana-
vit.

§. 16. Piæ multitudinis obsequio, & devotæ ægrotantium spei opus fuit triduanam Cadaveris expositione indulgeri, nec eam spem fefellit eventus, liquore quodam ex ejus vultu, & collo tunc temporis manante, quo alicui perliniti integram sanitatem receperunt. Inter quos Ca-charina Simonis pluribus effecta tumoribus, iisque uno excepto perforatis, ac Medicorum, & Chirurgi judicio post biennem curacionem insanabilibus, hujusmodi delibuta liquore ab omni morbo, & tumoribus, cicatrice dumtaxat remanente, illico convalescit; id quod omni, vel cicatricis abolito vestigio obrigit etiam Ursulæ Mascarellæ, eodem liquore perunctis inveteratis fœmorum ulceribus, quibus excruciatâ fuerat, post triennales medelas incassum semper adhibitas.

Membrorum
usum resti-
tuit.

§. 17. Ex iis etiam, qui expositum cadaver deosculantes Servi Dei opem intima devotione implorarunt, Baptista Cabillin, & Isabella Cano prorsus attracti, ille crure, & sic claudus, ut sine fulcimento non valeret incedere, ista brachio, & manu per sesquiannum, ut ejus sanationem Chirurgi jam desperassent, ad eorumdem membrorum pristinum robur, & usum, acsi nunquam læsa fuissent, repente revocantur.

Os fractum,
& luxatum
composuit.

§. 18. Joanna Dominica cum sexagesimum tertium ætatis suæ annum ageret, ex alto delapsa, talem ossis sacri fracturam, & alterius ossis in fœmore luxationem passa fuerat, ut genua flectere, & sine fulcimentis incedere prorsus nequirit, sed quinto ægritudinis suæ anno adhuc insensibili Servi Dei manum uberrim fluentibus lacrymis osculata, illiusque intercessionem ex corde deprecata, cum se fulcimentis niteretur, at tollere, repente vehementi dolore, os fractum consolidari, & luxatum sensu reponi, statimque expedite, & sine ullis fulcimentis ambulavit, & incolumis effecta est.

Membris
motum, &
sensu reddi-
dit.

§. 19. Cæcilia Sorli in altero corporis latere septemdecim mensibus fuerat ea correpta paralyti, ut inibi nullus prorsus motus, vel sensus carnis a qua pungenti ferro tentata, nec sanguis exibat, remansisset, brachio, & crure pendentibus, manu attracta, digitis immobiliter aduncis, carneque ejusdem lateris adeo consumpta, ut solam, & siccam pellem ossibus superinductam haberet, meritis Beati Paschalis in spem salutis erecta, ad ejus sepulcrum curavit afferri, statimque ac singulis membris læsis applicabatur catena, qua Dei servus in vita præcingebatur, sensus, motus, robur, caro, incessus, & pristina salus redibant, donec Cæcilia ingenti perfusa gaudio citato per Ecclesiam gradu exiliens discurrat.

Duplicis fen-
sus deperdi-
tum usum
concessit.

§. 20. Ob quoddam sanguinis profluvium, nec pupillæ, nec ulla earum vestigia remanserant Michaeli Gabaldo, qui a sexto ætatis mense ad septimum annum vitam duxerat non cæcitate solum, sed superveniente sorditate deplorabilem; emissio per afflictam matrem voto, Sepulcrum Beati Paschalis adeundi, ejusque ope ferventius invocata, e vestigio puer videns, & audiens ad illam festinus occurrit, perfectumque utriusque sensus usum jugiter exinde retinuit.

§. 21. Extrema unctio jam delibutus, & desperantibus salutem Medicis agebat animam Petrus Gil, qui magnis febribus, vomitibus, aliisque accidentibus septem, vel octo mensium spatio fuerat afflictatus, gravissimum exhalans foetorem, corruptis præ morbi gravitate visceribus vix mestissima Uxor votum invivendi Beati Paschalis Sepulcrum, & parata funeri deferendi amiserat, cum Vir nulla mora surrexit incolumis, & Uxore comite Votum emissum persolvit.

§. 22. Fama igitur Sanctitatis B. Paschalis miraculis, & gratis ad ejus invocationem, & intercessionem obtentis, in dies percrebrescente, post varias probationes ordinaria auctoritate receptas, supervenit delegatio Apostolica, cujus vigore, confectis quinque processibus, iisque primum a tribus Causarum Palatii Apostolici Auditoribus, qui accuratam, & distinctam edidit relationem, & postmodum in Congregatione tunc Sacris Ritibus Præpositorum Cardinalium bon. mem. Roberto Tit. S. Mariæ in Via, dum vivebat Presbytero Cardinale Bellarmino nuncupato referente, diligenter examinatis, & mature discussis, piæ mem. Paulus PP. V. etiam prædecessor Noster humilibus supplicationibus universi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, clar. mem. Philippi III. tunc in humanis agentis Hispaniarum Regis Catholici, bon. mem. Francisci Cardinalis Lermæ nuncupati, & totius Regni Valentie Procerum inclinatus, de eorumdem Sacris Ritibus Præpositorum Cardinalium consilio, ut præfatus Dei Servus in posterum Beatus nuncupari, atque de eo singulari annis die 17. Maji qui obdormivit in Domino, a Fratribus ejusdem Ordinis in Regno Valentie commemorantibus tanquam de Confessore non Pontifice juxta Rubricas Breviarum, & Missalis Romani, Officium recitari, & Missa celebrari, necnon in Ecclesia Fratrum ejusdem Ordinis Oppidi Villæ Regalis in eodem Regno Valentie existentis, ubi ejus corpus requiescere asserbatur ab omnibus Presbyteris tam Sæcularibus, quam Regularibus Missa similiter celebrari libere, & licite valeret, Apostolica auctoritate per suas in forma Brevis die 29. Octobris anni 1618. desuper expeditas Literas, concessit, & indulgit, & hujusmodi Indultum per similes in forma Brevis Literas die 10. Februarii anni 1620. ad omnes utriusque sexus Religiosos d. Ordinis Minorum regularis observantia in Regnis Castellæ, & Aragoniæ commorantes, pari auctoritate ampliavit, & extendit, atque ut in Villæ Regalis, ubi ejusdem Beati Paschalis corpus requiescere, & Turris Formosæ, ubi idem Beatus natus, ac educatus asserbatur, Oppidis prædictis, ab omnibus utriusque sexus Regularibus, ac etiam Presbyteris, & Clericis Sæcularibus de eodem Beato Paschali, juxta Rubricas Breviarum, & Missalis Romani hujusmodi de communi Confessoris non Pontificis Officium recitari, & Missa celebrari respective valeret, eadem auctoritate concessit pariter, & indulgit.

§. 23. Reassumpta postmodum in statu, & terminis causa, in vim specialis Commissionis manu rec. mem. Innocentii Papæ X. similiter Prædecessoris Nostri signatæ, post novos Processus interpolatis temporibus confectos, eadem Congregatio Sacris Ritibus Præpositorum S. R. E. Cardinalium ut de cultu B. Paschali auctoritate Apostolica in vim præfati Indulti ejusdem Pauli Prædecessoris exhibito, & de validitate Processuum hujusmodi super iis, quæ post indultam Beatificationem supervenerunt, rite confectorum, satis constitit, tandem in Congregatione die 27. Septembris anni 1673. habita coram ejusdem mem. Clem. Papa X. etiam Prædecessore Nostro, discussis plerisque Miraculis, quæ Deus, qui facit mirabilia magna solus inter-

A Paulo V.
Beatus declaratus fuit cū
Officio, &
Missâ die 17.
Maji.Probata veritate duorum
miraculorum
post Beatificationem
patrum, a
Clem. X. definitum fuit,
procedi posse ad Canoni-
zationem.

cessione Servi sui dignatus est operari, duo, & fame celebriora ad relationem bo. mem. Camilli Tit. S. Eusebii, dum vixit Presbyter Cardinalis de Maximis nuncupati, ex unanimi Consultorum sententia, & præfatorum Sacris iisdem Ritibus Præpositorum Cardinalium suffragio, uti omnibus probationis calculis absoluta, comprobata fuerunt. Primum nempe Francisci de Bargas, cui index sinistra manus securis ictu ita præcisus, ut vix cutis particulæ cohæreret, statim consolidatis ossibus, nervis, & cute omnino validus restitutus est. Et quartum Dominici Perez agricolæ, qui ope Beati implorata ad primum ligonis ictum ex aridiori terræ situ perennis, & nunquam, vel excrefcentis, vel deficientis aquæ fontem exilire obtinuit, quo publica Loci, & Armentorum calamitas fuit reparata. Quare peractis omnibus, quæ felic. rec. Urbani Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri Decreta exigebant. Idem Clemens Prædecessor, accitis iterum Consultoribus eorum unanimem sententiam, & Cardinalium præfatorum suffragia probavit, posse videlicet quocumque tuto deveniri ad solemnem memorati B. Paschalis Canonizationem, juxta Ritum S. R. E., & Sacror. Canonum instituta, eumque definiri cum Deo regnantem in Gloria Sanctorum, & eorum Catalogo adscriptum toti Ecclesiæ colendum proponi.

§. 24. Interim vero eodem Clemente, & similibus recordationis Innocentio Papa XI. etiam Prædecessoribus Nostri viam universæ carnis ingressis, ultima manu huic Canonizationis negotio nondum admota, cum aliæ preces memorato Alexandro Prædecessori a Charissimis in Christo filiis Nostri Leopoldo Romanorum Rege in Imperatorem electo, & Carolo Hispaniarum Rege Catholico, porrectæ fuissent, & subinde Ven. Frater Noster tunc soss Flavii Episcopus Portuensis S. R. E. Card. Chifus nuncupatus vice Venerabilis etiam Fratris Nostri tunc sui Alderani Episcopi Ostiensis ejusdem S. R. Eccl. Cardinalis Cybo nuncupati præfatæ Congregationis Præfecti, morbo tunc detenti, in Consistorio ipsius Alexandri Prædecessoris secreto summam processus, suamque, & aliorum Collegarum suorum d. S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum sententiam exposuisset, ceterique in eodem Consistorio presentes Cardinales, & unanimi suffragio adhæsisent; & postea in alio publico Consistorio, quo præter Cardinales præfatos, etiam Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi in Urbe commorantes, ac Dilecti Filii Romanæ Curie Prælati, ipsiusque Alexandri Prædecessoris Familiares convenerant, dilectus etiam Filius Alexander Casalius Nostre tunc suæ Consistorialis Aulæ Advocatus de Vita, virtutibus, & miraculis d. B. Paschalis dixisset, atque præfatorum Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Hispaniarum Regis Catholici, & universi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nomine supplices preces pro ejusdem Canonizatione detulisset, dictus Alexander Prædecessor hujusmodi preces effuso cum exultantis animi sensu excepit, & attendens, quod ad Ecclesiæ Catholicæ gloriam etiam numerus, & excellentia Sanctorum, qui illam illustrarunt pertineat, gavisus summopere fuit ab eximiis prædicti, & aliorum Beatorum virtutibus, meritisque in eodem Consistorio relatis præstantissimum sibi præberi argumentum ejusdem Ecclesiæ gloriam amplificandi, firmam præsertim in spem adductus, fore, ut fideles tunc ejus supremæ custodiæ commissi ad tam præclara sequenda vestigia vehementer excitarentur.

§. 25. Ut autem difficillimum opus rite conficere valeret, a memoratis Fidelibus juxta præscriptas jam a se salutares pœnitentiâs, pia ferventique nuncupari vota impense in Domino flagitavit, ut supernorum luminum Pater caligantis humanitatis velo rescisso, Divinum bene-

placitum, sine prævia cujus intelligentia infirma fuisset quælibet deliberatio, sibi ostenderet. Quin etiam ad omnes accuratissimi Judicis partes implendas, antequam super re tam magni momenti decerneret, advocavit in consilium præfatos Ven. Fratres Nostros tunc suos dictæ S. R. E. Cardinales, necnon Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos tunc in Urbe commorantes, qui postmodum in Consistorio semipublico ad hunc effectum indicto, præsentibus etiam Nostri tunc suis, & Sedis Apostolicæ Notariis, & Casuarum Palatii Apostolici Auditoribus ex eis, quæ ab eo proposita, & ex processu relata fuerant, B. Paschalem Canonizandum esse apertis suffragiis unanimiter censuerunt.

§. 26. Cum itaque nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, præfatæ S. R. E. antiqua consuetudine, ac Decretorum ejusdem Urbani Prædecessoris præscripto agenda, & observanda erant, idem Alexander Prædecessor adveniente prædestinata die 16. Octobris anno præterito 1690. Pontificatus sui I. in Sacrosancta B. Petri Apostolorum Principis Basilica, quo solemniter cum Venerabilibus Fratribus Nostri, tunc suis ejusdem S. R. E. Cardinalibus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis Filiis dictæ Romanæ Curie Prælati, Officialibus, & Familiaribus suis, Clero Sæculari, & Regulari, & maxima Populi frequentia mane convenerat, iteratis primo, secundo, & tertio pro Canonizationis Decreto petitionibus per dilectum Filium Nostrum tunc suum Petrum S. Laurentii in Damaso Cardinalem Otthobonum nuncupatum, nomine præfatorum Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Caroli Hispaniarum Regis Catholici, post Sacros Hymnos, Litanias, aliasque Preces, & post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam, ad honorem S. Mæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac sua matura deliberatione præhabita, & Divina ope sæpius implorata, ac de præfatorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum tunc in Urbe existentium consilio, B. Paschalem Baylon, una cum Beatis Laurentio Justiniano, Jo. a Capistrano, Joanne de Sancto Facundo, & Jo. de Deo, SANCTUM esse decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adscriptis, statiens ab Ecclesia Universali quolibet anno die 17. Maji, qua obdormivit in Domino, memoriam ipsius inter Sanctos Confessores recoli debere. *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.*

§. 27. Quibus peractis, Deum Patrem æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris Sempiternum Filium, ac Sanctum Paracletum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus veneratus, Sacroque Hymno *Te Deum* solemniter decantato, peculiari Oratione, etiam per dicti Beati Paschalis merita precatus fuit, atque Missæ ad Altare B. Petri Apostoli, cum ejusdem B. Paschalis commemoratione a Venerabili Fratre Nostro tunc suo Palutio Episcopo Sabinen. ejusdem S. R. E. Cardinali de Alteriis nuncupato, solemniter celebrata, interfuit, omnibusque Christianis tunc presentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit. Visitantibus autem quotannis in præfato die festo ejusdem B. Paschalis Sepulcrum, in quo ejus Corpus requiescit, septem annos, & totidem quadragenas de junctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit in forma Ecclesiæ consueta.

§. 28. Ne autem de Decreto, Definitione,

Canonizatio
d. S. cum
aliis 4. ab
Alexan. VIII.
celebrata
fuit.

Indulgentia
plena. in ip-
sa die Cano-
nizationis,
& alia 7. ann.
& totid. quad.
in ejus festo
concessa.

Preces, &
suffragia pro
Canonizatio-
ne.

Indictæ sup-
plicationes.

Relata omnia declarantur verissima a Pontifice.

Adscriptione, Statuto, Concessione, Relaxatione, aliisque præmissis, ex eo quod super illis ipse Alexandri Prædecessoris Literæ, ejus superveniente obitu, confectæ non fuerant, valeat quomolibet hæsitari: Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod Decretum, Definitio, Adscriptio, Statutum, Concessio, Relaxatio aliæque præmissa a dicta die 16. Octobris anni 1690., suum consequantur effectum, ac si super illis ipse Alexandri Prædecessoris Literæ sub Datum ejusdem diei confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentis Literæ ad probandum plene Decretum, Definitionem, Adscriptionem, Statutum, Concessionem, Relaxationem, aliæque præmissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Clausula.

§. 29. Cæterum, quia difficile foret præsentis nostras Literas ad singula loca, ubi opus esset deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 30. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, & Decreti infringere, eique ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo primo, Idibus Julii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

✠ Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

- † Ego Alderanus Episcopus Ostiensis Cardinalis Cybo.
 † Ego Flavius Episcopus Portuen. Cardinalis Chisius.
 † Ego Jacobus Episcopus Tusculanus Cardinalis Franzonus.
 † Ego Petrus Episcopus Sabinen. Cardinalis de Alteriis Sanctæ Romana Ecclesiæ Camerarius.
 †
 †
 † Ego F. Tit. S. Mariæ in Via Presbyter Cardinalis Maidalchini.
 † Ego Carolus Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Barberinus.
 †
 †
 †
 †

- † Ego Nicolaus Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis Acciajulus.
 † Ego Gaspar Tit. S. Mariæ Transyberim Presbyter Cardinalis Carpineus.
 † Ego Casar Tit. Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Cardinalis d'Estrées.
 †
 †
 † Ego Franciscus Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Nerlius.
 † Ego Hieronymus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Casanate.
 † Ego Galeatus Tit. SS. Quirici, & Julitæ Presbyter Cardinalis Marefcottus.
 † Ego Fabritius Tit. S. Chrysgoni Presbyter Cardinalis Spada.
 † Ego P. Thomas Hovardus Tit. Sanctæ Mariæ super Minervam Presbyter Cardinalis de Norfulcia.
 † Ego Joannes Baptista Tit. S. Cecilia Presbyter Cardinalis Spinula.
 †
 † Ego Savus Tit. S. Petri in Vincula Presbyter Cardinalis Millinus.
 †
 † Ego Fr. Laurentius Basilicæ Duodecim Apostolorum Presbyter Cardinalis de Laurea.
 † Ego Jacobus Tit. S. Mariæ in Ara-Cali Presbyter Cardinalis de Angelis.
 †
 †
 †
 † Ego Joannes Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis de Gassen.
 †
 † Ego P. M. Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis Petruccius.
 †
 †
 † Ego Joseph Saens Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis de Aguirre.
 † Ego Leander Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Colloredus M. Penitentiarius.
 † Ego F. Tit. SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Carasa.
 † Ego Bandinus Tit. S. Thomæ in Parione Presbyter Cardinalis Panciaticus.
 †
 † Ego F. Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis de Abdua.
 † Ego Tuffanus Tituli Sanctæ Agnetis extra Mœnia Presbyter Cardinalis de Janson de Fourbin.
 † Ego Joannes Baptista Tit. S. Laurentii in Pane, & Perna Presbyter Cardinalis Rubinus.
 †
 † Ego Joannes Baptista Tit. S. Bernardi Presbyter Card. Costagutus.
 †
 †
 †
 † Ego Flavius SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Cardinalis Astallius.
 †
 †
 † Ego Petrus Tituli S. Laurentii in Damaso Cardinalis Diaconus Ottobonus S. R. E. Vice-Cancellarius.

† Ego

† Ego Carolus S. Mariæ in Cosmedin Diaconus
Card. Bichius.
† Ego Aloysius S. Mariæ in Porticu Diaconus Car-
dinalis Homodeus.
† Ego Joannes Franciscus S. Adriani Diaconus
Card. Albanus.
† Ego Laurentius S. M. in Aquiro Diaconus Car-
dinalis de Alteriis.
† Ego Franciscus S. Angeli in Foro piscinæ Cardi-
nalis Barberinus.

III. Conceduntur Privilegiâ spiritualia Monachorum
Congregationis Casinensium Congregationi Be-
nedictæ-Bavaricæ.

*Ab Inn. XI. Const. ed. 1688. Julii 10. P. 12. con-
cessa fuere Privilegia & Indulgentiæ Congregatio-
nis Helveticæ.*

Dat. 11. Aug.
1691. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CRedite nobis Divinitus dispensationis ratio
exigit, ut paternam Religiosorum virorum
Altissimi obsequii sub laudabili vitæ Monasticæ
Instituto mancipatorum, uberesque bonorum
operum fructus, aspirante superni favoris auxi-
lio, proferre jugiter satagentium curam geren-
tes, felicioribus eorum in via Domini progres-
sibus, quantum nobis ex alto conceditur provi-
dere studeamus. Cum itaque, sicut dilectus fi-
lius Bonaventura Oberhveber Monachus expresse
professus, & Procurator in Romana Curia Con-
gregationis Bavaricæ Monachorum Ordinis S. Be-
nedicti, etiam nomine dilectorum filiorum Gre-
gorii Abbatis Monasterii Schyrensis Præsidis, &
cæterorum Abbatum dictæ Congregationis, no-
bis nuper exponi fecit, alias Congregatio præ-
dicta a se. re. Innocentio Papa XI. Prædecessore
nostro erecta, & instituta, ac pluribus gratiis,
Indultis, & Privilegiis decorata fuerit, & subin-
de idem Innocentius Prædecessor pro felici, prof-
peroque ejusdem Congregationis regimine, &
gubernio nonnullas in primo ipsius Congrega-
tionis Capitulo Generali editas Constitutiones
auctoritate Apostolica confirmaverit, & approba-
verit; & alias prout in binis ipsius Innocentii
Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die
26. Augusti 1684. & die 6. Februarii 1686. res-
pectively expeditis literis, quarum tenores præ-
sentibus pro plene, & sufficienter expressis &
insertis haberi volumus, uberius dicitur conti-
neri; nunc vero ipse Bonaventura, ut regularis
observantia, quæ per Dei gratiam in eadem Con-
gregatione viget, latioribus in dies proficiat in-
crementis, ipsi Congregationi, ejusque Monaste-
riis, & Monachis eadem gratias, exemptiones,
Indulta, Indulgentias, favores, & privilegia sal-
tem ad res spirituales, & salutem Animarum spe-
ctantia, quibus Congregatio Casinensis Monacho-
rum Ordinis prædicti gaudet, communicari plu-
rimum desideret: Nos ipsius Bonaventuræ votis
hac in re, quantum cum Domino possumus, fa-
voraliter annuere, dictisque Gregorium Abba-
tem Præsidem, aliosque Abbates specialibus fa-
voribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum
singulares Personas a quibusvis excommunicatio-
nis, suspensionis, & interdicti, aliisque Eccle-
siasticis Sententiis, censuris, & penis, a jure,
vel ab homine quavis occasione, vel causa latis,
si quibus quomodolibet innodate existunt ad
effectum præsentium dumtaxat consequendum ha-
rum serie absolventes, & absolutas fore censur-
tes, supplicationibus eorum nomine nobis super
hoc humiliter porrectis inclinatis, præfatæ Con-
gregationi Bavaricæ Monachorum Ordinis S. Be-

Hæc Con-
gregatio ab
Inn. XI. ere-
cta fuit, &
privilegiis
ornata, ejus-
que Consti-
tutiones ap-
probata.

Causa Con-
fessionis.

Preces Ab-
batum.

Concessio
prædicta.

nedicti, illiusque Monasteriis, Monachis, & per-
sonis nunc, & pro tempore existentibus, ut
omnibus, & singulis Indultis, favoribus, exem-
tionibus, gratiis, & privilegiis spiritualibus dum-
taxat dictæ Congregationi Casinensi, ejusque
Monasteriis, Monachis, & personis quomodoli-
bet etiam specificâ, & individua mentione, &
expressione dignis, & quibus eadem Congrega-
tio Casinensis, ejusque Monasteria, Monachi,
& personæ de præsentibus utuntur, fruuntur, po-
tiantur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gau-
dere possunt pari modo uti, frui, potiri, & gau-
dere libere, & licite possint, & valeant in om-
nibus, & per omnia, perinde ac si Indulta, fa-
vores, exemptiones, gratiæ, & privilegia spiri-
tualia hujusmodi ipsi Congregationi Bavaricæ,
ejusque Monasteriis, Monachis, & personis spe-
cialiter concessa reperirentur, sine præjudicio ta-
men gratiarum, Indultorum, & privilegiorum
eidem Congregationi Bavaricæ a supradicto Inno-
centio Prædecessore, sicut præmittitur, concess-
orum, Apostolica auctoritate tenore præsentium
concedimus, & indulgemus.

§. 1. Decernentes eadem præsentibus literas
semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore,
suosque plenarios, & integros effectus sortiri,
& obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tem-
pore quodocumque spectabit in omnibus, &
per omnia plenissime suffragari, & ab eis respec-
tively inviolabiliter observari, sique in præmissis
per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos,
etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ju-
dicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si
secus super his a quoquam quavis auctoritate
scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ
Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis
ad instar, aliisque Constitutionibus, & ordi-
nationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit di-
ctæ Congregationis Bavaricæ, aliisque quibusvis
etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel
quavis firmitate alia roboratis statutis, & consue-
tudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis
Apostolicis in contrarium præmissorum quomodo-
libet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus
omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus
pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum
insertis habentes, illis alias in suo robore
permanuris ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæ-
terisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die XI. Augusti MDCXCI. Pon-
tificatus nostri Anno Primo.

Confirmatur, & innovatur Constitutio Urb. VIII.
pro necessitatibus Locorum Terræ Sanctæ.

*Similis confirmatio extat Alex. VIII. Const. ed.
1689. Novem. 18. P. 1. & hujus Pontificis Const.
ed. 1696. Feb. 24. P. 5. reperitur confirmatio al-
terius Constitutionis pro iisdem locis.*

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Salvatoris, & Domini nostri Jesu Christi, qui
pro humani generis redemptione se ipsum exi-
navit, factus obediens usque ad mortem, vi-
ces licet immeriti gerentes in Terris, inter mul-
tiplices, gravissimæque Apostolicæ servitutis cu-
ras in eam præcipue pastorales sollicitudinis vigi-
lantia incumbimus, ut tanti, & tam salubris my-
sterii monumenta, quæ in Civitate Hierusalem,
& locis circumvicinis sunt, conserventur, & om-
ni, qua fieri poterit, majori honorificentia reco-
lantur.

Claufula.

IV.

Dat. 29. Sept.
1691. An. 1.

Exordium.